

Les pintures de Sixena no marxaran

La jutgessa suspèn el trasllat per no posar en risc els fràgils murals romànics del MNAC

Les pintures murals, al MNAC ■ O. DURAN

Marc Banzo.
Cuines Hubelsa

“La gent ara valora molt més els acabats i el tracte”

FESMÉS
el bricolatge de casa **FES BRICO CAT!**

reformes · jardí · moble kit

fes-te **Client FESMÉS**
fesmes.cat

Demana la targeta client Fesmes i acumula un **3% dte** en cada compra

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Lleida

DIVENDRES • 26 de gener del 2018. Any XLIII. Núm. 14529 - AVUI / Any XL. Núm. 13399 - EL PUNT

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-12

A la desesperada

ATAC • Rajoy porta la proposta d'investir Puigdemont al TC perquè la suspengui “en no tenir llibertat deambulatòria”

El ple d'investidura, dimarts a les 3

REVÉS • La Moncloa no aconsegueix l'aval del Consell d'Estat a la impugnació però ho ignorarà en no ser vinculant

L'ESPORTIU

Jordi Alba i Messi celebren el segon gol de l'equip blaugrana ■ REUTERS

El Barça, a les semifinals

Els blaugrana superen l'Espanyol (2-0) amb gols de Suárez i Messi

Nacional

P13

Les Corts volen Camps fora del consell consultiu

La fiscalia estudiarà les declaracions del cas Gürtel per valorar si l'investiga

Reportatge

P16

Sarna sota vigilància

FIDA
XVI
Fira intercomarcal de l'oli de la Ribera d'Ebre, Terra Alta i Priorat
27 i 28 de gener 2018

NOVA LA NOVA

http://www.firamoralanova.cat/fira-del-oli/

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Josep M. Fonalleras

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

S'hi reconeixeran

El Centre de Recerca i Difusió de la Imatge (CRDI) de l'Ajuntament de Girona ha fet 20 anys i ho està celebrant amb

un seguit d'activitats i publicacions. Una de les més atractives és la mostra virtual que es pot consultar a la xarxa (www.girona.cat/sgdap/101fotos) i en la qual hi ha una tria de 101 fotos "entre 3 milions". Les dues xifres ens informen de dues veritats incontestables: l'arxiu fotogràfic és d'una grandària que el converteix en tot un tresor documental i, a més, funciona també com a sinècdoque de la història de la ciutat i del país. És a dir, com a resum i corol·lari, com a constatació del pas del temps en exemples que ens informen, "per la seva rellevància històrica, per la seva singularitat o per la seva excepcionalitat com a objecte fotogràfic", d'un segle i mig d'imatges i de vides que han quedat concentrades, immòbils en aquesta memòria a l'abast de tothom. La part -cadascuna de les 101 fotografies- pel tot -d'altres que s'hi

La part -cadascuna de les 101 fotografies- pel tot -d'altres que s'hi poden comparar i que mereixerien altres tries, tan enlluernadores com aquesta

poden comparar i que mereixerien altres tries, tan il·lustradores, tan enlluernadores com aquesta.

Hi ha retrats d'època, de les èpoques, dels cicles vitals, de la gent que camina o corre pels carrers. Hi ha rostres inquietants i antics, a mig camí de l'antropologia i la crònica negra. Hi ha vius que ja són morts quan els fotografien. Hi ha testimonis i propostes artístiques radicals. Hi ha grisori i pobresa, solcs en la cara dels treballadors, rialles entusiastes en els cafès i disciplines militars a les casernes. Hi ha una Rambla (de Girona) que és escenari de l'oci i la frivolitat, de l'esforç, del passeig i de l'odi feixista. Hi ha guerres i turistes. Nens amb cara d'homes grans i dones i nenes arronsades. Hi ha joves que llegeixen la mort de Franco i joves que desfilen marcialment. Hi ha parelles que palpen la felicitat a la vora de l'Onyar, bombardejos, trens i nedadors, festes i funerals. Terrors i èxtasis. Facin el favor d'anar a la pàgina web. S'hi entretinguin una estona. S'hi reconeixeran. Tard o d'hora s'hi reconeixeran.

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Arquitectures

Al bar del Museu del Disseny de Barcelona elaboren un cafè excel·lent. Feta la constatació, passo a visitar les dues exposicions que em reclamen. Una, l'obra arquitectònica de Josep Puig i Cadafalch vista pel fotògraf Ramon Manent. En Manent en sap molt, i fa veure de l'arquitecte modernista, del qual aquest any celebrem una efemèride, detalls que a ull nu passen per alt. És una exposició senzilleta. Es nota que no hi havia més diners. Se'ls devien gastar tots fent l'edifici del museu, un aeroport amb tramvies en comptes d'avions. El dissenyador Pere Fradera i la seva filla Helena, arquitecta, han creat unes estructures enginyoses perquè Puig i Cadafalch i Manent llueixin i cridin l'atenció entre vestibuls inacabables i escales mecàniques.

L'altra exposició que m'ha convocat està dedicada a l'arquitecte austríac Adolf Loos (1870-1933). Jo no sé si Loos va conèixer l'obra de Puig i Cadafalch, però és segur que l'hauria abominat. A Àustria el modernisme es va anomenar Sezession, i Loos hi va reaccionar en contra: la línia recta en

Josep Puig i Cadafalch i Adolf Loos, al Museu del Disseny

comptes de la voluta, les cadires per seure-hi sense contorsions, els murs plans per acomodar-hi un piano de parter sense que la filla pianista del propietari es vegi comminada a tocar el violí, com Gaudí va recomanar a la de l'amo de La Pedrera. Loos va fer més que aplicar els seus principis: en va escriure tractats que a l'exposició són visibles. Només que Loos pertany a aquells arquitectes que tenen idees radicals i "socials" fins que agafen fama i acaben acceptant de construir a Josephine Baker no una casa amb piscina sinó una piscina amb una casa al centre de París. O quan els magnats

de Chicago li van confiar un edifici que ell va coronar amb una columna dòrica habitable gegantina. D'acord: el dòric rebutja la voluta, però la de Loos és una columna emfàtica que no aguanta res. Les de Gaudí o Puig i Cadafalch alguna cosa sostenien, posen un sostre. No va arribar a construir l'ajuntament de Ciutat de Mèxic, que s'exposa en maqueta. Els funcionaris municipals tindrien ara la sensació de treballar dins la Piràmide del Sol.

Em sorprèn el mal estat dels mobles que s'exhibeixen. Venen de museus i col·leccions. Tan malament els tracten, o han anat a rescatar de les golfes els destinats a Barcelona? Ni una capa de vernís ni la mà d'un tapisser. Armari i tocadors repintats de blanc que semblen d'hospici... Als Encants, que és al costat, en venen de més presentables. L'edifici dels Encants és la segona terminal de l'aeroport dels tramvies. O potser ho és el Teatre Nacional? Tanta estructura, tanta elevació, tants espais de sobres per acabar venent llibres de vell i regadors de dutxa o per representar-hi Brecht o els baixos fons de Vallmitjana.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68. 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. **Vicedirectors:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Directors adjunts:** Jordi Grau (Girona), Pepa Masó i Joan Rueda (Informació general), Miquel Riera (Presència i Cultura), Xevi Sala (Europa-Món), Ramon Roca (L'Econòmic), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ferran Espada (Local).
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Susanna Oliveira (Barçakids), Marcela Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Antoni Dalmau, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines), Mercè Ribé (Camp i Ebre), Joan Poyano (Lleida), David Brugué (Catalunya Central), Ricard Palou (Maresme).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Administració:** Carme Bosch. **Producció i Logística:** Lluís Cama. **Distribució:** Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/aokfc9>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Estan vostès impugnats

Vostè va votar Puigdemont? Doncs està impugnat. Impugnaran el seu vot perquè va votar un candidat que aleshores ja era un fugitiu de la justícia i que ara pretén (ves quina bestiesa) ser president de la Generalitat. Vostè va votar alguna formació política que ara està disposada a donar suport a la investidura de Puigdemont? Doncs sàpiga que l'impugnaran. Impugnaran el seu vot, i potser a vostè mateix, o mateixa. Tots. Tots estaran impugnats o impugnades. Pel que sigui. Recorran contra vostès. Perquè un dia van votar malament. Perquè no es pot votar cap formació que d'una manera o una altra faciliti que el full de ruta cap a la independència continuï en marxa. Vostè va participar en alguna manifestació en un moment o altre, fos una Diada o fos una concentració de suport als consellers detinguts? Doncs serà impugnat, investigat, i no descarti que li facin al-

“En una altra ocasió facin el favor de votar bé i estalviar-nos tots aquests maldecaps

gun escorcoll. Sàpiga que probablement l'executiu espanyol acabarà demanant al Consell d'Estat un informe sobre vostè, i que se l'investigui, perquè sense el seu vot, directament o indirectament, no seria possible que haguéssim arribat a aquesta situació absurda. On s'és vist que un Parlament proposi com a president un diputat que ha estat escollit democràticament

i que té els suports necessaris per superar la investidura? Quina bestiesa, mare de déu! I si vostè pensa que tot plegat no és una bestiesa, sàpiga que per això també serà impugnat. Ho va dir ben clar ahir la vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría: “Tots hem de ser adults encara que a vegades alguns no ho semblin.” Doncs això: facin el favor. Siguin adults i votin diferent, no posin en perill la convivència. I si no fan cas, seran impugnats. Demanaran un informe sobre vostè al Consell d'Estat, al TC, a la Guàrdia Civil, al CNI i a qui sigui. I si aquest informe no els dona la raó, sàpiga que en demanaran un altre. Facin el favor, doncs, de ser adults d'una vegada. Comportin-se. La propera vegada que vagin a votar, facin el favor de votar bé, que no hàgim d'anar proposant candidats i candidats per presidir la Generalitat fins que n'hi hagi un que a Madrid els agradi. Facin el favor!

EDITORIAL

El PP, contra els resultats del 21-D

El 21-D, en unes eleccions imposades pel PP en el marc de les actuacions de venjança per la celebració de l'1-O agrupades sota l'anomenat 155, les forces independentistes van tornar a sumar majoria absoluta, com el 27-S, cosa que els permet, segons la llei electoral vigent a l'Estat, proposar un candidat a la presidència de la Generalitat. En la roda de contactes, també regulada normativament, el president del Parlament, Roger Torrent, va escoltar tots els grups i les seves propostes. Només n'hi va haver una, la de Puigdemont. Per tant, Torrent va proposar el candidat de Junts per Catalunya com a candidat a la presidència, designació que, sens dubte, generava uns dubtes que calia resoldre. Ara, però, aquests dubtes s'han incrementat un cop la histèria per evitar la investidura de Puigdemont, el candidat que té els suports per ser-ho i que actualment està sent perseguit per raons polítiques, ha dut el PP a augmentar la inestabilitat política, com ja va fer en ordenar les càrregues policials de l'1-O.

El PP va anunciar ahir que du davant del Tribunal Constitucional (TC) la proposta de Torrent. Si el TC anul·la la proposta de l'únic candidat que, a hores d'ara, té els suports necessaris, què passarà? Haurà de fer Torrent una segona ronda de contactes perquè, previsiblement, el resultat sigui el mateix? Proposarà el PP des de Madrid, i en virtut de l'article 155, un candidat? Corren els dos mesos de termini per proposar un altre candidat o anar, de nou, a eleccions anticipades? El PP té un problema greu amb la democràcia. No va acceptar una sortida democràtica, un referèndum pactat, per solucionar l'encaix de Catalunya amb la resta de l'Estat i no accepta ara els resultats de les seves pròpies eleccions.

De reüll

Odei A.-Etxearte

Els dies trepidants

El govern espanyol no vol tornar a fer amb el debat d'investidura el mateix ridícul que amb les urnes de l'1-O. Les forces policials espanyoles ni les van olorar. Per això ha ideat un dispositiu que pretén evitar que Carles Puigdemont pugui tornar a Catalunya sense ser immediatament detingut. L'empresa és de pel·lícula. No quedarà lliure de vigilància ni un sol camí rural que travessi la frontera, va assegurar el ministre de l'Interior. Per no poder, el president de la Generalitat no podria entrar al Parlament ni per la claveguera: les han escombrades totes, no fos cas. El precedent de la jornada del referèndum, en què Puigdemont va canviar de cotxe sota un pont per eludir la vigilància d'un helicòpter i poder votar en un col·legi alternatiu al de Sant Julià de Ramis, sembla empènyer Juan Ignacio Zoido cap a la desesperació policial. L'home més buscat, al capdavant, potser no intentarà tornar per ser investit. És una guerra psicològica. Puigdemont no descarta res, La Moncloa ho ha de preveure tot perquè l'Estat espanyol no torni a quedar retratat davant de la comunitat internacional. I no els ho posen fàcil: ni el jutge Pablo Llarena amb unes interlocutòries cada vegada més polítiques i menys fonamentades en el dret; ni el Consell d'Estat, que desaconsella a La Moncloa la presentació d'un recurs al TC contra la candidatura de Puigdemont a la investidura que Mariano Rajoy està decidit a tirar endavant. Tornen els dies trepidants.

Les cares de la notícia

VICEPRESIDENTA DEL GOVERN ESPANYOL

Soraya Sáenz de Santamaría

Impugnar-ho tot i més

El discurs oficial és que a Espanya hi ha separació de poders i la justícia és independent, però quan impugna la simple decisió del president del Parlament de proposar Carles Puigdemont per ser investit, el govern espanyol està prejutjant que el jutge no li permetria assistir a la investidura.

PRESIDENT DEL PORT DE BARCELONA

Sixte Cambra

El port es fa gran

Que el port de Barcelona creix ja no és notícia, però les dades del 2017 descriuen un salt de qualitat de la instal·lació, que bat rècords en tots els indicadors: trànsit de contenidors (+32%), tones totals (61 milions/+23%), més de 4 milions de passatgers entre ferris i creuers. El motor gira.

DIRECTOR DE THE PROJECT

Joan Rosselló

Un Guitar BCN imponent

El Guitar BCN, antic Festival de Guitarra, fa un gran salt endavant en la seva 29a edició, amb tèmics com Bob Dylan i Ringo Starr però, també, destacats músics catalans com Maria Arnal & Marcel Bagés, Rosalía & Refree, Obeses i Doctor Prats. Una edició històrica.

Tal dia com avui fa...

1 any

Les lliçons de Millo

El delegat de l'Estat, Enric Millo, ridiculitza l'acte del govern a Brussel·les i indica que el seu cost es podria haver destinat a ambulàncies.

10 anys

Arsenal gihadista

La policia busca l'arsenal gihadista a Barcelona. No descarta que els explosius estiguin dins un vehicle o en maletes.

20 anys

L'objecció

El Ministeri de Defensa entorpeix la reforma de la llei d'objecció de consciència. Fer cursos de català i d'adults comptarà per a la prestació.

Full de ruta

Imma Merino

Puigdemont

Tribuna

Jaume Oliveras i Costa. Escriptor

Seguirem a les places

Si no fos pel dispendi de diner públic i pel context de repressió política amb el braç executor de la justícia espanyola, el desplegament a la frontera per evitar que Carles Puigdemont torni (o, de fet, per detenir-lo) seria un fart de riure. De fet, fa dies que molts riuen imaginant com el president podria entrar a Catalunya o veient-lo per hostals de muntanya esmorçant-hi, posem per cas, amb un porró de vi. Puigdemont, en fi, s'ha convertit en l'*enemic número 1* de l'Estat espanyol i així, doncs, en l'home a caçar amb el qual, com que no el poden encalçar, fantasiegen que rondarà com un fantasma per la frontera. Es curiós: molts el menyspreen perquè el consideren un home de dretes, però resulta més subversiu per a l'ordre establert que certa esquerra tota junta. Ahir, davant dels representants dels mitjans, Soraya Sáenz de Santamaría (de la qual Ernesto Ekai-zer, a més d'afirmar que la fiscalia obeeix els dictats de la vicepresidenta, ha dit que ara porta ulleres perquè no va veure ni les urnes, ni l'1 d'octubre, ni la sortida de Puigdemont) va negar al gran enemic la plenitud dels seus drets perquè no té la "*libertat de ambulatoria*"; que ella i els seu aparell judicial li arrabassen. És així

S'han inventat una heroïna: Marlene Wind

que la vicepresidenta ha afirmat que Roger Torrent no pot proposar (d'altres diríem que reafirmar) Puigdemont com a president a banda del que puguin decidir democràticament els catalans a les urnes, ella sempre mana.

Molesta tant Puigdemont que costa renunciar al desig que continui sent el president. Molesta tant que, per desacreditar-lo, els mitjans de comunicació espanyols exalten la suposada intel·ligència del jutge Llarena, que hauria previst que Puigdemont volia ser detingut a Dinamarca. Com si no ho tingués molt fàcil per aconseguir ser detingut. Passen per alt que el jutge és molt poc intel·ligent (o molt prepotent) per deixar constància escrita de la motivació política de la seva decisió de no presentar a Dinamarca l'euroordre de detenció. Molesta tant que els mateixos mitjans, amb els seus opinadors i tertulians, s'han inventat una heroïna: la professora danesa Marlene Wind que va fer-li unes preguntes que diuen que van molestar Puigdemont. Unes preguntes que, transcrits per molts sense les respostes, van posar en evidència que, com ella mateixa va reconèixer, és una ignorància de la situació política a Catalunya i a l'Estat espanyol. I, mentrestant, cortines de fum sobre el cas Gürtel i la podridura del PP.

Al meu poble, cada dilluns al capvespre ens convoquem a la plaça de la vila. Es llegeix un manifest i s'interpreta *El cant dels ocells*. L'escena està teinyida de groc. La gent reclama llibertat i reivindica els qui són empresonats a causa de defensar, pacíficament, els drets dels ciutadans. I això també passa a molts altres pobles de Catalunya, com a expressió d'una voluntat col·lectiva.

ESCRIC AQUEST ARTICLE quan fa cent dies que els Jordis són a la presó. Diuen, com a mesura preventiva. Dos líders cívics compromesos a favor de la independència, sempre com a acció constructiva i allunyada de l'ús de la violència. Els dos Jordis, Sánchez i Cuixart, són considerats perillosos delinqüents per l'alta administració estatal, que tem les idees i conviu amb la corrupció. La raó de la força contra la força de la raó.

TAMBÉ DOS CONSELLERS de la Generalitat són entre reixes. I un munt imputats i amenaçats. I cinc polítics a l'exili. Així s'expressa com entenen els nacionalistes espanyols el que és una política de diàleg. Fins aquells

que van negociar amb ETA, amb morts sobre la taula, ara es neguen a parlar amb els representants d'un sector majoritari de catalans que vol trobar sortides a un llarg desacord. El camí de la brutal repressió, els ostatges i l'espòli (cas Sixena) era una fórmula d'actuació medieval que segueixen practicant els qui imposen la dinàmica de vencedors i vençuts.

AL MEU POBLE, AQUESTA SETMANA a moltes cases que lluien estelades al balcó, durant dues nits se'ls ha marcat la façana amb la guixada del número 155. I a Barcelona hi ha hagut una pluja de balins sobre una bal-

conada on també penjava la senyera reivindicativa. Fa uns dies, al meu poble, un petit grupet va interrompre la cavalcada de Reis portant quatre estanqueres i cridant *Viva España*. Tot impunement, sense culpables identificables. Algú pensa que cal enrarir l'ambient per justificar la repressió més barroera. Tornem-hi.

PERÒ QUE RES NO ens faci oblidar que hi ha quatre persones a la presó i que entre reixes les hores passen amb una lentitud esfereïdora. És la perplexitat de no saber el perquè ni fins quan. Sense judici i molt menys sense condemna, s'intenta humiliar quatre ciutadans de Catalunya com a exemplificació d'una humiliació col·lectiva. El record d'en Cuixart, en Sánchez, en Forn i en Junqueras ha d'interpel·lar els sobiranistes, però també els unionistes, i fer entendre als demòcrates d'aquí i allà que estem en una situació que no es pot mantenir gaire més.

MENTRESTANT, SEGUIREM a les places i escoltarem amb devoció *El cant dels ocells*. Viurem en el groc. I reivindicarem sense defallir el dret al diàleg.

“Viurem en el groc. I reivindicarem sense defallir el dret al diàleg”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Normalització lingüística

■ Trobo poc justificat i bastant molest de veure la quantitat d'establiments comercials que hi ha a Barcelona que estan retolats avui únicament en anglès. No entenc per què en aquests casos no s'apliquen els criteris de la normalització lingüística. Alguns podran argumentar el fet que Barcelona ha esdevingut avui una ciutat turística. Però això seria donar la raó a aquells que creuen que, en aquesta època nostra, en què les ciutats han esdevingut meres *marques* globals a vendre, qualsevol cosa és vàlida per atreure visitants. Al meu parer, una política desencertada, que ha dut un nombre excessiu de turistes, que no ha estat beneficiosa per al conjunt de la ciutat ni del país. I el mateix val per l'igualment desencertat projecte de BCN World. Sembla que quan es tracta de vendre's al qui paga més, les

qüestions d'identitat i de país valguin ben poc.

TOMÀS BARTRINA
Barcelona

Del bé i del mal

■ Des de temps immemorial la humanitat distingeix entre el bé i el mal, la virtut i el pecat, l'honradesa i el delictes. La feina del jutge és valorar el mal, el pecat, el delictes; i decidir el càstig que mereix. El fiscal de l'Estat (la veu del govern espanyol) vol veure empresonat en Carles Puigdemont perquè "*persiste en su plan delictivo*". Diuen que el pla de Puigdemont (i tants altres) és delictes, és pecat, és el mal. I volen que el jutge l'empresoni (altres ja ho estan). El pecat-delictes de Puigdemont (i tants altres) és voler una estructura territorial dita Catalunya, diferenciada d'una altra estructura territorial dita Espanya. Diuen que optar per Catalunya és el mal. Que optar per Espanya és el

bé. Els que opten per Catalunya són delinqüents i han de ser castigats. Però ningú no pot explicar el fonament moral pel qual el territori *Catalunya* és maligne, pecaminós, delictiu. Cap jutge no pot sentenciar que l'estructura *Espanya* és la bona, la virtuosa, l'exemplar, i, en canvi, l'estructura *Catalunya* és maligna, immoral, delictiva. Els dos territoris són igualment bons o dolents (dependrà de la conducta dels seus ciutadans). Decidir la forma d'estructurar els territoris no és competència del jutge. No és una qüestió de bons i dolents. Ens volen fer creure que ser fora de l'organització *Espanya* és delictes. Però no és delictes, no és dolent. Altrament, com s'explicaria que l'ONU hagi acceptat tants territoris que són fora d'Espanya? Perquè la majoria dels territoris del món són fora d'Espanya. I no són pas delinqüents.

JOAQUIM TARÉS I CERVERA
Barcelona

L'IRPF i les pensions

■ Ha sigut *notòria* la pujada de les pensions que ha comunicat la senyora ministra. No només és ridícula sinó que a més a la declaració de la renda cal tornar a cotitzar pel cobrament de la pensió. La pensió es va anar generant durant la vida laboral, amb els salaris mensuals, i per ells ja van tributar al seu dia. Per tant la pensió no és un rendiment de treball. Perquè als jubilats se'ls reté l'IRPF de la pensió? No ho paga l'Estat? Perquè hi ha aquesta diferència amb càrrecs polítics del govern, Parlament, Senat, els quals també paga l'Estat i les seves retencions són mínimes? Estan caient clarament a la figura de la doble imposició a costa dels jubilats, però és clar, d'algun lloc cal treure més diners.

M. JESÚS CLEMENTE-ALLOZA
Sant Just Desvern (Baix Llob.)

La frase del dia

“L'Estat ha trepitjat la democràcia per imposar la seva voluntat. Han perdut el nord, els escrúpols i la vergonya”

Sergi Sabrià, PORTAVEU D'ERC AL PARLAMENT

Tribuna

Juan-José López Burniol. Notari

L'Europa dels valors

Vaig sentir Enrico Letta, deu fer un parell d'anys, en una de les jornades sitgetanes del Cercle d'Economia. Després he tingut l'ocasió de coincidir amb ell diverses vegades, i ara acabo de llegir el seu llibre *Hacer Europa y no la guerra*. Va néixer a Pisa i es va criar a Estrasburg, “a la frontera entre França i Alemanya”. Primer ministre d'Itàlia entre el 2013 i el 2014, havia estat abans ministre d'Afers Europeus i d'Indústria, així com diputat italià i europeu. Conclou aquesta etapa, retornà al seu ofici universitari i ara dirigeix l'Escola d'Afers Internacionals de Sciences Po, a París. “Pacient i ponderat”, diu d'ell mateix. Bon estil. Comunica bé. Cristià declarat (molt palès al llibre; són diverses les cites del papa Francesc). Demòcrata. Itàlia que estima i valora el seu país, però europeista convençut: per formació, per vocació i per necessitat. És, de fet, un europeu “irreductible”. No és estrany, per tant, que en el seu llibre ens parli de “grans idees”. Les grans idees que –per a Thomas Mann– defineixen l'esperit europeu: els principis, els valors. Ho defensa d'una manera clara.

ARRANCA DIENT QUE LA GLOBALITZACIÓ i la revolució digital han canviat la història, i que l'impacte de la nova demografia modifica els equilibris internacionals. Ara bé, no obstant aquesta mutació, els europeus tenim “totes les oportunitats per ser influents i forts en el món de demà; tenim totes les característiques per fer dels nostres valors uns punts de referència globals”. Dit això, afegeix que “Europa està malalta. De gravetat. Atur massiu als països del sud del continent, crisi de migrants, auge dels nacionalismes, *brexit*, guerres i terrorisme..., no sabem per on començar. Defensar una Europa unida sembla una missió impossible”. La conclusió és que el somni europeu s'ha trencat a causa que: 1. L'adopció de l'euro

sense una unió econòmica sembla haver beneficiat tan sols les elits cosmopolites. 2. L'ampliació de la Unió als antics països comunistes s'ha fet com si fossin jugadors de segona divisió. 3. La Unió ha estat incapaç de dirigir-se als “perdedors” de la globalització. Ara bé –conclou–, els discursos nacionalistes i proteccionistes no són la solució. Tampoc ho són els populismes sorgits pel declivi de les classes mitjanes que

han perdut les seves certeses.

ENS TROBEM A LES PORTES del tercer gran moment de la construcció europea. El primer fou el dels “pares fundadors” als anys cinquanta. El segon fou la implantació de l'euro. I el tercer és el nostre temps, en què hem de ser conscients que, si Europa es va construir ahir per a la pau i la prosperitat, avui s'ha d'edificar sobre els nostres valors, que volem compartir amb un món que corre el perill de donar-los l'esquena. Així, recordem que els drets humans emanen dels nostres valors; manifestem una forta adhesió a la democràcia, no obstant les nostres limitacions i insuficiències; som, així mateix, els qui avui reconeixem i fem respectar la igualtat entre homes i dones; defensem la protecció del medi ambient i del patrimoni cultural; reconeixem el dret al treball; defensem el laïcisme... Aquests valors conformen la nostra identitat europea. Amb el benentès que la missió d'Europa no és esborrar els estats ni constituir un superestat.

AQUESTA MISSIÓ EXIGEIX la realització d'una sèrie de tasques urgents i prèvies, que també es troben disperses en el llibre de Letta: 1. La Unió ha de reforçar-se: a) creant un ministre de finances i un Fons Monetari Europeu; b) elaborant un procediment de rescat dels Estats; c) culminant la unió bancària; d) completant la convergència fiscal i social. 2. La Unió ha d'afrontar la crisi migratòria, que divideix els països i impulsa als populismes: a) harmonitzant el dret d'immigració i asil; b) unificant el control de les fronteres mitjançant la transformació de Frontex en policia de fronteres. 3. La Unió ha de reforçar la seva seguretat, per l'augment de les amenaces estratègiques i el replegament dels Estats Units, incrementant la despesa militar fins a un mínim del 2% del PIB.

“Si Europa es va construir ahir per la pau i la prosperitat, avui s'ha d'edificar sobre els nostres valors, que volem compartir amb un món que corre el perill de donar-los l'esquena”

De set en set

Josep Maria Casasús

Joves ardits

Hi ha una generació clau en la represa de valors de la catalanitat delmats per l'ensulsiada del 1939. Gent que tenia vint anys quan Franco aconseguí culminar amb sang el cop d'estat iniciat feia tres anys. Al capdavant de les promocions del primer temps de post-guerra hi anaven joves que optaren per la lluita compromesa en recuperar elements d'identitat cultural. Era el combat possible sota un règim de dura repressió. Un tret comú d'aquells nois: no tenien complexos en endegar iniciatives modestes, vinculades a la sensibilitat catalanista transversal, molt recolzades en la vigoria resistent de les

Joves que van reorganitzar sardanisme, orfeons i esbarts en ple franquisme

capacitats més senzilles. Eren joves ardits que reorganitzaren sardanisme, orfeons, esbarts. Fa poc ha mort, als 97 anys, un últim supervivent d'aquell esplet: Manuel Cubeles. Va bastir l'Obra del Ballet Popular. Amb Jaume Picas, Josep Benet i Alexandre Cirici Pellicer (el més gran de la colla) va forjar l'Esbart Verdaguier, entitat que renovà les danses d'arrel. Les estilitzaven per tal d'atreure dansaires de totes les classes socials, especialment les més refractàries al ballet tradicional. Eren promotors culturals que tocaven altres teclats: el periodisme quasi tots, i la política, alguns, més tard. La música era un dels eixos que els unia. Compositors i instrumentistes de cobla també hi eren. Fou el cas de Ricard Viladesau, de qui ara hem commemorat el centenari del naixement. A uns i altres els movia aquella Balanguera que “de tradicions i d'esperances tix la senyera pel jovent”.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Torna la sarna, que semblava erradicada

El tercer brot a Catalunya i 59 afectats obliga a aplicar el protocol de detecció arreu

El Port de Barcelona fa balanç del 2017

Cambra destaca els resultats de la infraestructura i De la Serna ve a apropiar-se'n

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Inhabilitació sense cap

GIR Rajoy porta la proposta d'investir Puigdemont al TC perquè la suspengui aduint que no té "llibertat de ambulatoria"
FI Repta Torrent a buscar un altre candidat o bé desobeir **NO** El Consell d'Estat refusa la impugnació ara i La Moncloa l'ignora

David Portabella
MADRID

Mariano Rajoy va admetre dimecres que el seu govern no tenia encara cap acte administratiu del Parlament contra el qual poder recórrer al Tribunal Constitucional per iniciar un boicot a la investidura de Carles Puigdemont com a president. Només vint-i-quatre hores després, i sense que s'hagués produït cap novetat, la vicepresidenta espanyola, Soraya Sáenz de Santamaría, va convocar la premsa ahir d'urgència a La Moncloa per anunciar un canvi d'estratègia que persegueix inhabilitar Puigdemont sense judici per la via de recórrer davant del TC contra el simple fet que el president del Parlament, Roger Torrent, el proposés com a candidat. Per fer-ho, al·leguen que el cap de llista de Junts per Catalunya "no té llibertat de ambulatoria" per acudir a la cambra. Com que dona per fet que el TC atindrà el recurs i deixarà automàticament en suspens la proposta d'investidura –el tribunal disposarà després de cinc mesos per donar-li o no la raó–, el govern espanyol es vol assegurar així una inhabilitació *de facto* de Puigdemont i desafia Torrent a buscar "un altre" candidat en només tres dies o bé encetar el seu mandat amb una desobediència.

Enmig de l'onada de confessions del cas Gürtel i després que Puigdemont hagi demostrat que es pot moure amb llibertat per la UE –tret d'Espanya– per la renúncia a perseguir-lo del

jutge Pablo Llarena, la vicepresidenta Sáenz de Santamaría va decidir agafar el timó de l'ofensiva contra Puigdemont. El primer gir de Santamaría va ser corregir el que havia dit Rajoy en una entrevista a Onda Cero: si el dia abans ell no hi veia cap acte administratiu que es pogués portar al TC, ara ella assegura que sí que existeix, perquè Torrent va dir el nom de Puigdemont el dilluns 22 de gener, i el dimarts 23 el nom va sortir publicat al butlletí del Parlament. "El seu estatut jurídic és incompatible amb la seva presència al Parlament", va concloure Santamaría amb relació a un Puigdemont que té intacte el dret de sufragi passiu –poder ser elegit–, perquè sobre ell no pesa cap condemna ferma.

Segons Sáenz de Santamaría, n'hi ha prou amb l'ordre de detenció dictada pel jutge Llarena només per al territori estatal perquè Puigdemont pugui ser apartat. "Tan bon punt trepitgi territori espanyol, ha de ser posat a disposició judicial", va aventurar la vicepresidenta espanyola. Quan es plantejava què succeiria si Oriol Junqueras pogués ser un pla B com a candidat, fonts de La Moncloa reconeixien que estudiarien com li podrien aplicar la mateixa mesura també a ell pel fet de ser un pres a Estremera.

Revés del Consell d'Estat
En una seqüència exprés, l'executiu va demanar ahir un informe preceptiu al Consell d'Estat, presidit per l'extresorer del PP José

Sáenz de Santamaría
va convocar ahir la premsa d'urgència a La Moncloa
■ ACN

Les frases

“El senyor Torrent no pot proposar el senyor Puigdemont com a candidat. En pot proposar un altre”
Soraya S. de Santamaría
VICEPRESIDENTA ESPANYOLA

Manuel Romay Beccaría. L'informe, que va ser lliurat al vespre i que no és vinculant sinó consultiu, va ser un revés inesperat per a Rajoy, perquè l'ens consultiu opina que ara "no hi ha fonaments per a la impugnació". Fonts de La Moncloa, però, van fer la interpretació que el Consell d'Estat "avala els arguments jurídics plantejats, però discrepa sobre el mo-

“Sáenz de Santamaría ha de dimetir immediatament pel frau de llei que pretenia orquestrar”
Carles Puigdemont
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

ment temporal de fer-ho", i van confirmar que serà ignorat, perquè "el govern té la intenció de tirar endavant el recurs contra la candidatura de Puigdemont". "La vicepresidenta Sáenz de Santamaría ha de dimetir immediatament pel frau de llei que pretenia orquestrar", exigia el president Puigdemont a Twitter.

El Consell de Ministres, doncs, aprovarà avui el re-

cur a l'alt tribunal, que en podria acordar l'admissió a tràmit de manera immediata un divendres a la tarda, fora dels seus horaris habituals. La suspensió de la investidura es faria d'acord amb l'article 161.2 de la Constitució, que permet l'anul·lació de "disposicions o resolucions" d'un govern autònom quan el recurrent és el govern espanyol. El constitucionalista Javier Pérez Royo, però, veu un "frau constitucional" en el fet de convertir un article ideat per resoldre les invasions de competències en una eina de boicot a una investidura indesitjada per La Moncloa. Què succeiria si, passats els cinc mesos de deliberació, el TC determinés al juny que el vet a Puigdemont va ser

inconstitucional? "L'única cosa segura és que convocaríem un brífing com el d'avui", responia amb un somriure un alt càrrec pròxim a Rajoy.

Investidura a distància
L'ofensiva de La Moncloa no s'atura aquí i també envia al Consell d'Estat una consulta potestativa perquè opini sobre tres interrogants: si un candidat que no es presenta al Parlament pot ser investit, si es podria presentar recurs al TC contra això si fos autoritzat per la mesa del Parlament i si es podria anul·lar el vot delegat dels diputats exiliats a Brussel·les presentant-hi recurs de nou al TC. Amb aquesta jugada, que extrema la pressió en tots els flancs, Santamaría

L'APUNT

Catalunya per tapar la Gürtel

Carles Sabaté

Rajoy no va avançar dimecres res de l'intent d'aturar la investidura de Puigdemont i ahir Soraya ho va fer a correcuita. Es tracta de treure les ganes al president de tornar, i d'avisar Torrent i la mesa del Parlament que poden seguir el camí de Forcadell. El que no han votat els catalans ho volen fer decidir als jutges. I de passada, desviar l'atenció de tot l'Estat, que s'està concentrant

massa en el finançament irregular del PP. Mentre duri la crisi catalana i es vantin de mà dura amb la Generalitat, el govern estatal del PP tindrà sentit. L'enemic exterior sempre ajuda i si, a més, Veneçuela hi aporta un pessic de crisi diplomàtica, oli en un llum. Mentre duri el bloqueig institucional, es perllonga el 155, i l'excusa per desmantellar més la Generalitat.

judici

La mesa del Parlament i els grups parlamentaris es van reunir ahir al Parlament ■ ORIOL DURAN

Torrent tira endavant amb Puigdemont i convoca la investidura per dimarts

■ JxCat demana a ERC que garanteixi la majoria independentista per al president en una primera i única votació ■ Espera la renúncia de tres diputats a Brussel·les

pretén acorralar Torrent i forçar-lo a proposar "un altre" candidat contra rellotge abans del dimecres 31 de gener, la data límit per fer un ple d'investidura, i amb l'espasa de Dàmocles de prolongar l'article 155. "El que diem és que el senyor Torrent no pot proposar el senyor Puigdemont com a candidat. En pot proposar un altre", li va concedir Santamaría, que mai s'hi refereix com a president del Parlament, sinó com a "senyor Torrent".

Amb el PSC i ignorant Cs
Després de censurar-li la "circumstància insòlita" d'haver-se desplaçat fins a Brussel·les per "evacuar consultes" amb Puigdemont, Santamaría va advertir Torrent que haurà

d'acatar la decisió de la justícia, "sigui quina sigui", i li va exigir que sigui "respectuós" amb la legalitat. "Tothom ha de ser adult, encara que n'hi hagi que no ho semblin", va etzibar la vicepresidenta.

En l'ofensiva contra el Parlament sorgit del 21-D i el boicot a Puigdemont, Rajoy té l'aval del líder del PSOE, Pedro Sánchez, amb qui va conversar ahir, i del líder de Ciutadans, Albert Rivera, tot i que a ell no el va informar de res i el va castigar amb la indiferència després de negar-li la cessió d'un escó al PP per formar grup al Parlament. El govern de Rajoy, això sí, va agrair l'adhesió del PSC, amb el qual ha conversat per abordar el boicot a Puigdemont. ■

Odei A.-Etxearte
BARCELONA

Dimarts a les 15 h. Abans del revés del Consell d'Estat al govern espanyol, advertint que no hi ha raons jurídiques per impugnar preventivament la candidatura de Carles Puigdemont a la investidura, el president del Parlament va posar dia i hora al ple amb què els partits independentistes intentarien restituir el president de la Generalitat.

Finalment, serà dimarts a la tarda, la vigília que s'esgoti el termini legal per a la primera votació. Es mantenen vives, però, totes les incògnites sobre la forma com es desenvoluparà el ple i un estira-i-arroña en les negociacions sobre la mateixa investidura, el govern posterior i per garantir la majoria absoluta independentista en la primera votació, centrada en el vot dels de Brussel·les. JxCat pretén que Puigdemont

obtingui majoria absoluta i sigui investit a la primera, i perquè sigui així estan disposats que els consellers Lluís Puig i Clara Ponsatí renunciïn als seus escons. Ara bé, esperen que Meritxell Serret també ho faci, tenint en compte que Toni Comín no preveu deixar-lo. Els de Puigdemont reclamen als republicans coordinació per evitar que, si la renúncia de Serret no arriba dimarts, Puigdemont no pugui ser investit en primera volta perquè, comptant amb la CUP, als independentistes els faltaria un diputat per arribar als 68. JxCat no vol plantejar un candidat alternatiu l'endemà. Insisteix que qui ha de ser investit i restituit és Puigdemont. Des d'ERC insisteixen en la importància de parlar del govern i de la legislatura. El context negociador es pot complicar més si el TC acaba suspent el ple després que el Consell de Ministres aprovi demà el recurs, contra el

La data

30.01.18

Dimarts que ve se celebrarà el ple d'investidura a les 15 h. Torrent manté la proposta de Puigdemont com a candidat.

criteri del Consell d'Estat.

Torrent es va reunir amb els grups parlamentaris per primer cop per abordar la data del ple. Però van sortir de la trobada sense un acord i tampoc no es va concretar la fórmula per intentar la investidura de Puigdemont. JxCat i ERC mantenen discrepàncies sobre la conveniència d'esgotar o no el termini legal per a la votació. Els republicans eren partidaris que el ple se celebrés dimarts, i finalment Torrent l'ha convocat per a aquest dia. És a dir, un dia abans que s'acabi el termini legal. En canvi, JxCat pretenia vorejar

el màxim legal amb una convocatòria del ple per dimecres a la tarda, que no deixi cap espai temporal per a un nom alternatiu al de Puigdemont. La restricció legal és deguda al fet que el ple s'ha de fer deu dies hàbils després de la constitució de la cambra.

Amb aquest propòsit, davant les anunciades impugnacions i suspensions del Tribunal Constitucional, JxCat pretenia concentrar tot el debat en una tarda. I així serà, però no dimecres. Previsiblement, els partits constitucionalistes faran servir totes les vies reglamentàries, incloent-hi peticions de reconsideració de la mesa, per ajornar o impedir un debat d'investidura que consideren que no s'ajusta al marc legal. Tradicionalment, era habitual que el candidat a la presidència presentés el seu pla de govern i, l'endemà, s'obris el debat amb les intervencions dels líders dels grups parlamentaris. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El portaveu de Junts per Catalunya, Eduard Pujol, ahir, mostrant la credencial de diputat de Carles Puigdemont ■ ACN / BERNAT VILARÓ

JxCat denuncia un cop d'estat i es reafirma en Puigdemont

■ Esquerra fa pinya amb la candidatura del president exiliat: “És legítima i és la nostra” ■ El bloc del 155 coincideix a aplaudir l'anunci de Sáenz de Santamaría de judicialitzar la proposta de Torrent

Emili Bella
BARCELONA

L'inici dels tràmits per vetar la candidatura de Carles Puigdemont a la presidència de la Generalitat és un cop d'estat i denota una manera d'actuar pròpia de les dictadures, en paraules del portaveu de Junts per Catalunya (JxCat), Eduard Pujol, que ahir va fer servir tota la seva rotunditat dialèctica contra l'anunci de la vicepresidenta espanyola, Soraya Sáenz de Santamaría. JxCat es va reafirmar en el nom de Puig-

demont com a presidenciable i va acusar el govern espanyol d'haver “entrat en la desobediència” per l'intent de coaccionar el president del Parlament, Roger Torrent, perquè reconsideri la seva proposta. En aquest sentit, Pujol instava el republicà a protegir els drets del president com a diputat i es va mostrar convençut que emprendre les accions legals que calguin per defensar la dignitat de la segona institució del país davant d'un estat “covard” que ha “traspasat totes les línies vermelles”.

Al costat de la diputada Gemma Geis, Pujol va brandar la credencial de la Junta Electoral que li reconeix tots els drets com a diputat, així com la llista del *Butlletí oficial del Parlament*, publicada ahir, en què s'accepta l'acta del girón. “Nosaltres no acceptarem ni amenaces ni coaccions. Estan disposats a traspasar la frontera de la legalitat; volen segrestar la voluntat dels ciutadans”, censurava Pujol alarmat.

Esquerra va fer costat a JxCat i va fer pinya al vol-

tant del candidat Puigdemont. “No és el moment de parlar d'alternatives, sinó de defensar els drets dels diputats”, va afirmar el portaveu republicà, Sergi Sabrià, que va defensar la legitimitat de la candidatura –“és legítima i és la nostra”– i va descartar que la impugnació per part del govern espanyol tingui cap base jurídica.

“On són els demòcrates de l'Estat? No es posen vermells? El govern espanyol ha perdut el nord, els escrúpols i la vergonya. És un atac intolerable a

les nostres institucions i a la nostra sobirania”, va remarcar. Sabrià va avançar que portaran la qüestió al Tribunal Europeu de Drets Humans, amb seu a Estrasburg.

Tornar a la “normalitat”

El portaveu de JxCat instava també la resta de grups a “sortir del cau” i a posar-se al costat de la majoria que defensa els drets parlamentaris, però la petició no tenia efecte. El bloc del 155 coincidia a aplaudir la iniciativa del govern espanyol i s'omplia

la boca amb el mantra de “tornar a la normalitat”, equiparant la normalitat al vet a la candidatura d'un diputat, i obviant la dificultat d'assolir aquest estatus quan hi ha parlamentaris a la presó.

“No permetrem que Roger Torrent deixi que el Parlament sigui el plató del xou de Puigdemont”, deia la candidata a cap de l'oposició, Inés Arrimadas, en una entrevista a RNE. Per a la diputada de Ciutadans Lorena Roldán, la normalitat seria impedir que un president “que ha fugit de la justícia i que està investigat per delictes greus” pugui ser reelegit.

El PSC es mostrava a l'expectativa dels pronunciaments del Consell d'Estat i del Tribunal Constitucional. “Cal suspendre la sessió d'investidura si el candidat no hi és present”, es va reafirmar la socialista Eva Granados.

L'última formació de la cambra, el PP, demanava a Torrent que iniciés una nova ronda de contactes amb els partits per proposar un candidat alternatiu. La resposta de Torrent va ser clara: convocar el ple d'investidura de Puigdemont per dimarts a les tres de la tarda.

Les “urpes” de Soraya

El dirigent popular Xavier García Albiol va piular que “el Parlament no pot invertir Puigdemont a distància com si fos un aiatol·là a l'exili”. Estirabots al marge, Catalunya en Comú Podem lamentava la nova aposta per la judicialització de la política i instava JxCat i ERC a formar un executiu “que tregui l'autogovern de les urpes de Soraya Sáenz de Santamaría”, però que governi des de Catalunya, “no des de Brussel·les ni des de Dinamarca”.

La portaveu dels comuns, Elisenda Alamany, va censurar el que considera que és l'estratègia de l'independentisme: “Voler fer un boicot a l'Estat espanyol acaba sent un boicot a nosaltres mateixos.” ■

Les frases

“És un cop d'estat a la voluntat dels ciutadans; volen segrestar la seva voluntat”

Eduard Pujol
DIPUTAT DE JUNTS PER CATALUNYA

“No és el moment de parlar d'alternatives [a Puigdemont], sinó de defensar els drets dels diputats”

Sergi Sabrià
DIPUTAT D'ESQUERRA

“No permetrem que Roger Torrent deixi que el Parlament sigui el plató del xou de Puigdemont”

Inés Arrimadas
DIPUTADA DE CIUTADANS

“Necessitem candidats que puguin exercir el càrrec en plenitud de competències”

Eva Granados
DIPUTADA DEL PSC

“Instem a formar un govern que tregui l'autogovern de les urpes de Sáenz de Santamaría”

Elisenda Alamany
DIPUTADA DE CATALUNYA EN COMÚ

“El Parlament no pot invertir Puigdemont a distància com si fos un aiatol·là a l'exili”

Xavier García Albiol
DIPUTAT DEL PP

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Tortosa homenatja l'1-0

MEMÒRIA HISTÒRICA • L'Ajuntament tortosí canvia el nom de la plaça dedicada al polític franquista Joaquín Bau per la data del referèndum **REPRESÀLIES** • Els alcaldes de la Ràpita, Roquetes i Móra la Nova recorden les càrregues policials

Lurdes Moreso
TORTOSA

Fa gairebé un any que l'Ajuntament de Tortosa va acordar canviar el nom de la plaça dedicada a l'industrial i polític franquista Joaquín Bau. Però en aquell moment no es va posar cap proposta sobre la taula de com batejar la plaça, que popularment els tortosins coneixen com a plaça de l'Estadi. No va ser fins l'endemà del referèndum d'autodeterminació de Catalunya que la majoria de grups municipals van tenir clar que aquest espai públic s'havia de dir "1 d'Octubre". I ahir va ser el moment de fer-ho oficial, amb el corresponent canvi de plaques a la plaça i un acte simbòlic en què van participar els alcaldes dels municipis ebrenes on l'1 d'octubre va irrompre la Guàrdia Civil. "No volem recordar la mala praxi de l'Estat amb aquesta plaça, sinó que volem recordar la part més positiva de l'1 d'octubre: la determinació d'un poble unit per decidir el seu futur", va manifestar l'alcalde de Tortosa, Ferran Bel, que va dedicar paraules d'agraïment als milers de ciutadans anònims que van fer possible l'arribada de les urnes a tots els col·legis electorals.

Però per als alcaldes de la Ràpita, Roquetes i Móra la Nova és impossi-

Els alcaldes de la Ràpita, Roquetes, Tortosa i Móra la Nova durant l'acte d'ahir a la plaça 1 d'Octubre ■ L.M.

ble no recordar la virulència de les càrregues policials d'aquell dia. "Vam tenir l'astúcia d'amagar les urnes al migdia i no vam oferir cap tipus de resistència quan els agents de la Guàrdia Civil van irrompre al pavelló. Era la tarda i ja havíem vist les imatges d'altres llocs", va recor-

dar l'alcalde de Móra la Nova, Francesc Xavier Moliné. A la Ràpita no van tenir temps de reaccionar perquè 120 agents de la Guàrdia Civil van dirigir-se al punt de votació minuts després de les nou del matí. "No són forces de seguretat, són forces militars que van venir a xafar el

poble, a impregnar el terror, no es tractava d'impedir una votació", va dir l'alcalde de la Ràpita, Josep Carrós. En aquest municipi del Montsià es van registrar més d'una vuitantena de ferits i cinc dels agents hauran de declarar al jutjat d'Amposta com a investigats per les càrregues policials.

Tampoc els veïns de Roquetes poden oblidar la repressió que van patir l'1-0. "L'Estat deia al País Basc que sense armes es podia parlar de tot, i ara hem comprovat que això era mentida. La democràcia és una cosa i el que practica l'Estat n'és una altra", va dir l'alcalde de Roquetes, Francesc Gas. L'1-0 va protagonitzar totalment l'acte, en què es va obviar el nom que fins ara portava la plaça. Va ser per una moció de la CUP que es va acordar treure-li el nom de Joaquín Bau, a qui també es va retirar la medalla d'or i el títol de fill predilecte, que se li va donar el 1966, dies abans de la inauguració del monument franquista d'enmig del riu.

D'altra banda, els jutjats de Mataró van citar ahir a declarar un jove de Dosrius, Òscar Morros, que l'1-0 va ser detingut. La Guàrdia Civil l'acusa d'atemptat a l'autoritat, i ell, que també els ha denunciat, els acusa d'un delictes de lesions i per degradació moral. ■

“La raó d'estat no està per sobre de drets bàsics”

Una vintena de jutges presenten els objectius de l'entitat Àgora Judicial

Mayte Piulachs
BARCELONA

“La defensa dels valors de llibertat, justícia, igualtat, i pluralisme” és el primer objectiu d'Àgora Judicial, la nova associació professional d'abast estatal fundada per una vintena de jutges i jutgesses catalans, que es va presentar ahir, davant una sala d'actes plena del Col·legi de Periodistes a Barcelona. Xavier González Rivera, portaveu de l'entitat, va afirmar que

“la raó d'estat no està per sobre dels drets fonamentals”, davant retallades viscudes, com ara la de la llibertat d'expressió, que no només va situar en l'excepcionalitat de Catalunya, sinó també “en la crisi econòmica” dels darrers anys. Amb tot, els jutges no amaguen la seva preocupació per “la judicialització de la política” i aposten per “una justícia democràtica”, a més de la defensa de la llengua pròpia als jutjats.

L'associació, que es defineix com a progressista i que recull els seus reptes en el web agorajudicial.org, vol ser una veu crítica de la realitat social, “sempre amb arguments

jurídics”, i també de lluita per la millora de l'administració de justícia i per dignificar les condicions professionals dels jutges. L'ens acordarà les seves opinions per consens assembleari i té una comissió executiva integrada per González Rivera, Maria Josep Feliu, Guillem Soler, Joan Agustí i Montserrat Raga. “Som un grup de jutges que pensem que hi ha hagut una involució en drets humans i públics i no tenim un espai on expressar-ho; alguns estàvem a Jutges per la Democràcia”, va declarar Feliu. Per la seva part, Soler va exposar que des d'Àgora “es vol obrir una reflexió vers els

Els magistrats Soler, Feliu, Rivera, Agustí i Raga, ahir en la presentació ■ JOSEP LOSADA

delictes d'incitació d'odi, que actualment entren en col·lisió amb el dret d'expressió i que no són per protegir cossos de seguretat”. Raga va exposar que també defensen “el pla d'igualtat que no s'aplica en la carrera judicial” i es

plantegen analitzar si són efectives algunes penes de presó o si cal potenciar mesures alternatives. Els membres d'Àgora es van mostrar molt crítics amb el Consell General del Poder Judicial perquè s'ha “convertit en un òrgan pre-

sidencialista” i reclamen que s'acabin “les causes generals” contra jutges per les seves opinions. Àngels Vives, Josep Niubò, Francesc Uria, Núria Cleries i Juli Solaz són altres membres d'Àgora que ahir també hi eren presents. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Professionals de la salut critiquen el bloqueig del 155

■ Treballadors de diverses disciplines sanitàries denuncien els obstacles que afecten la seva feina diària ■ El conseller de Salut, Toni Comín, defensa reprendre els projectes de la legislatura anterior

Judit Larios
BARCELONA

El sistema sanitari català va ser defensat ahir per diversos professionals del sector i pel mateix conseller de Salut, Toni Comín, en un acte de reivindicació en què es va criticar el "bloqueig" que l'aplicació de l'article 155 ha provocat. Amb el lema *La salut no es toca*, professionals de diferents disciplines van destacar la feina feta durant els dos anys de legislatura en què Comín ha estat conseller, com per exemple l'aprovació del pla de salut mental, i van reclamar que es permeti reprendre els projectes iniciats.

"Havíem agafat embranzida, però el 155 ens ha aturat de cop", va sostenir el gerent territorial de l'Institut Català de la Salut de l'àrea metropolitana nord, Jordi Ara, que va advertir que la intervenció del govern espanyol no tindrà només efectes immediats sinó també a llarg ter-

El conseller de Salut, Toni Comín, va intervenir en l'acte 'La salut no es toca' per videoconferència des de Brussel·les ■ JOSEP LOSADA

mini. Des de l'article 155, "totes les decisions han anat a ritme de cargol i s'ha hagut de demanar permís per tot" al ministeri. Per la seva banda, la degana del Col·legi d'Infermeres i Infermers de Catalunya, Núria Cuxart, va denunciar que "les propostes sanitàries competeixen amb

grans gegants que tenen interessos per mantenir poders que difícilment persistirien en un model sanitari centrat en les persones", i va recordar que precisament s'hi estava treballant.

Comín, que va intervenir en l'acte des de Brussel·les per videoconferèn-

Les frases

“Per seguir impulsant projectes primer cal salvar la democràcia, i avui a Catalunya està en perill”

Antoni Comín
CONSELLER DE SALUT

“Les propostes de sanitat competeixen amb grans gegants que només volen mantenir el poder”

Núria Cuxart
DEGANA DEL COL·LEGI D'INFERMERES I
INFERMERS DE CATALUNYA

cia, va destacar que el sistema de salut és una "estructura d'estat clau per al benestar social" i va assenyalar que la seva qualitat és gràcies a l'autogovern, ja que malgrat la "falta de finançament" per part de l'executiu estatal, la "llibertat política i jurídica" ha permès construir l'actual model sanitari. "Volem acabar la feina de l'anterior legislatura perquè tenim no només el dret de fer-ho sinó també el deure", va dir, i va assegurar que "quan la democràcia guanyi farem un país millor que serà conegut al món pel seu sistema de salut".

L'acte va tenir lloc el mateix dia que centenars de professionals i usuaris d'una desena d'hospitals de tot Catalunya es van concentrar per protestar contra les llargues llistes d'espera a la sanitat pública. La mobilització, convocada per Marea Blanca i amb el suport dels sindicats CCOO i UGT, va criticar que les retallades aplicades pel govern entre els anys 2010 i 2015 en el sector sanitari van deteriorar profundament el sistema i, per això, van exigir que es revertís la situació restaurant els llocs de treball i els recursos que hi havia fins aleshores. Les manifestacions es van produir davant de centres sanitaris com ara l'hospital Vall d'Hebron i l'hospital del Mar. ■

Política

Protesta a Brussel·les

REIVINDICACIÓ • El conseller Puig participa en la concentració per demanar l'alliberament dels presos polítics **FEINA** • El personal de la delegació a la UE torna a treballar l'endemà que Madrid els enviés a casa i després aclarís que era per un dia

Natàlia Segura
BRUSSEL·LES

Les traves de Madrid a la reunió entre Torrent i Puigdemont porten cua a Brussel·les, on la bombolla europea ja està acostumada a les anades i vingudes dels catalans. El Comitè per a la Defensa de la República de Bèlgica es va mobilitzar ahir després de presenciar dimecres la polèmica generada per la prohibició del govern del PP de la reunió del president del Parlament, Roger Torrent, i del president Carles Puigdemont a la Delegació de la Generalitat davant la

Unió Europea, que posteriorment va ser tancada per evitar "aglomeracions". Juntament amb l'ANC, el CDR va organitzar una concentració primer just a l'entrada de la Comissió Europea i, posteriorment, a les portes de la seu del govern català, encara intervingut.

"Les institucions continuen estant *de facto* controlades per l'Estat espanyol", constata una de les manifestants, que volia també amb aquesta acció recordar "als treballadors de les institucions europees que encara hi ha persones privades de la seva llibertat per una idea i un projecte polític" a Catalunya.

La concentració d'ahir a Brussel·les pels presos ■ ACN

Entre la trentena de concentrats també hi havia el conseller, ara diputat exiliat a Brussel·les, Lluís Puig, que va voler mostrar el seu suport partici-

pant en aquesta acció. Fins i tot algun treballador de la delegació es va sumar a la protesta, que reclamava al PP "que tregui les mans" del govern català.

L'última delegació a l'exterior que ha sobreviscut al 155 resta a mercè de la pugna política entre Rajoy i Puigdemont. Els treballadors de la seu tornaven ahir als seus llocs de treball per posar-se un cop més, com ja fa gairebé tres mesos, a les ordres del Ministeri d'Exteriors. A la incertesa laboral que van viure en veure fulminats els seus companys de la resta de delegacions internacionals, dimecres es va sumar la disrupció causada per la decisió de Madrid d'abaixar la persiana de la seva oficina per evitar l'entrada dels membres del Parlament Torrent i Puigdemont. ■